



Ur. się 23.07.1903 r. w Skierniewicach. W Piastowie od 1940 r. w zabytkowym zespole domów kolejowych przy ul. Ks. Jerzego Popiełuszki.

Była tradycyjną polską "żoną i matką", żyła dla rodziny. Wraz z mężem Mieczysławem w pogodzie ducha świętowali 70 lat pożycia małżeńskiego! Wychowali pięcioro dzieci, doczekali się ponad 20 wnuków i prawnuków.

Po przejściu męża na emeryturę odwiedzili sławne Liceum Sztuk Plastycznych im. Antoniego Kenara w Zakopanem, co stało się impulsem do wspólnej acz indywidualnej, trwającej 30 lat twórczości rzeźbiarskiej. Wyrzeźbili w drewnie kilkaset figur i figurek w większości świątków, ale także postaci groteskowych: handlarzy ulicznych, rzemieślników, domokrażców. Spod Ich dłut wyszły także poważne i przejmujące rzeźby Chrystusa Cierpiącego czy Frasnoblwego, należąca do "kanonu", ale wciąż inspirująca "Pieta", dostojne figury świętych. Prace swoje w oryginalny i charakterystyczny sposób ubogacali polichromią. Wiele z nich za pośrednictwem centrali Ars Polona trafiło za granicę, do muzeów etnograficznych w Niemczech, Szwajcarii, Japonii i do prywatnych kolekcjonerów na całym świecie. Dorobek artystyczny m.in. Anny i Mieczysława Tofilów ukazał Andrzej Wajda w dokumentalnym filmie "Zaproszenie do wnętrza" zrealizowanym w 1978 r.

Niebagatelne są osiągnięcia młodszych pokoleń Tofilów. Syn Janusz jest znanym architektem, projektantem wielu kościołów w Polsce, m.in. w nieodległej Podkowie Leśnej. Drugi syn Benedykt znany jest w kraju i za granicą jako wybitny plastyk; jednym z jego dzieł jest brązowa tablica-pomnik upamiętniająca męczeństwo Polaków w Dachau, umieszczona na zewnętrznej ścianie Kaplicy Śmiertelnego Lęku Chrystusa. Także plastykiem jest wnuk Jacek Tofil, laureat wielu polskich i zagranicznych konkursów plastycznych, znany ilustrator książek; ilustrował "Mścicieli" Franciszka Bernasia, książkę opisującą m.in. zamach na Kutscherę, w którym brał czynny udział inny wybitny piastowianin Zbigniew Gęsicki (!).

Syn Benedykt tak wspomina Matkę: *Dzieciństwo spędziła w Nieświeżu w okolicach Nowogródka. Może duch Mickiewicza sprawił, że wrażliwość na poezję liryczną pozostała w niej do ostatnich lat życia.*

Honorowe Obywatelstwo Miasta Piastowa otrzymała w 1991 r.

Zmarła 19.04.1996 r. Została pochowana na Cmentarzu w Milanówku.